

Η εκκλησία στην Αμερική

Από τα πρώτα χρόνια της μετανάστευσης η εκκλησία στην Αμερική έγινε το κέντρο του ελληνισμού. Η εκκλησία ανέλαβε το ρόλο του προστάτη της Ορθοδοξίας, της ελληνικής γλώσσας και του ελληνικού πολιτισμού.

Η πρώτη ορθόδοξη ελληνική εκκλησία ιδρύθηκε το 1864 στη Νέα Ορλεάνη, στην πολιτεία της Λουιζιάνας.

Η πρώτη ορθόδοξη εκκλησία στην Αμερική,
Νέα Ορλεάνη 1864.

Ο χρόνος αυτός θεωρείται το ξεκίνημα της επίσημης ελληνικής ορθόδοξης παρουσίας στην Αμερική. Πρωτοπόρος για την ίδρυση αυτής της εκκλησίας ήταν ο Νικόλαος Μπενάκης, επιχειρηματίας και Πρόξενος της Ελλάδας στην Νέα Ορλεάνη.

Η πρώτη ορθόδοξη εκκλησία της Ατλάντα.
1905-1906.

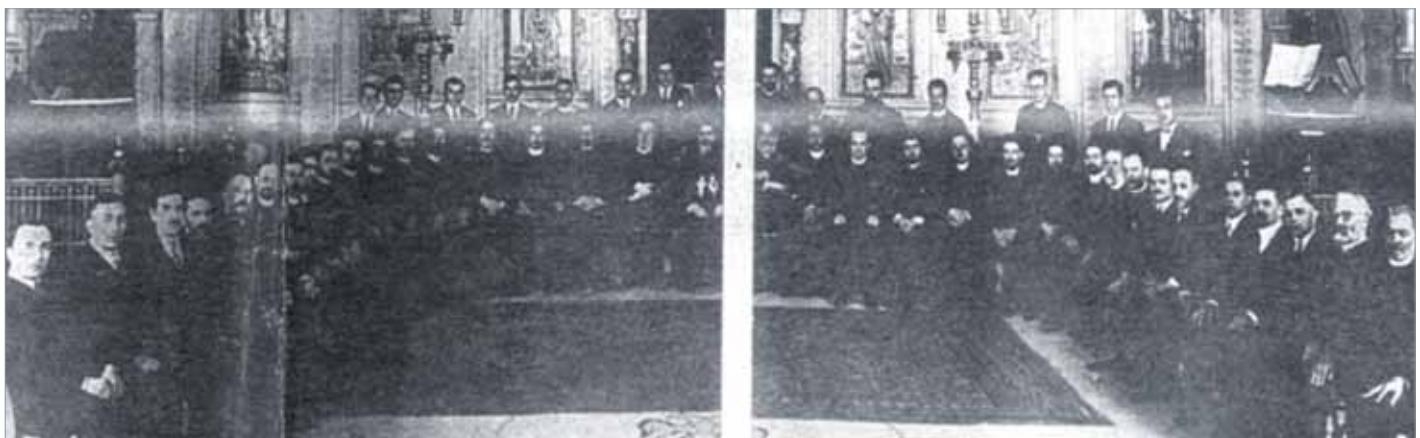

Μετά το 1880, που άρχισε η ομαδική μετανάστευση απ' όλη την Ελλάδα για το Νέο Κόσμο, όπως έλεγαν την Αμερική, οι Έλληνες άρχισαν να χτίζουν εκκλησίες σε όλες τις μεγάλες πόλεις της Αμερικής, όπου ζούσαν και εργάζονταν οι πρώτοι μετανάστες. Γύρω στο 1916 υπήρχαν 60 εκκλησίες και πολλές καινούριες άρχισαν να χτίζονται. Στο διάστημα αυτό, οι εκκλησίες ήταν ανεξάρτητες, γιατί δεν υπήρχε οργάνωση και ανώτερη διοίκηση από την εκκλησία της Ελλάδας ή το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.

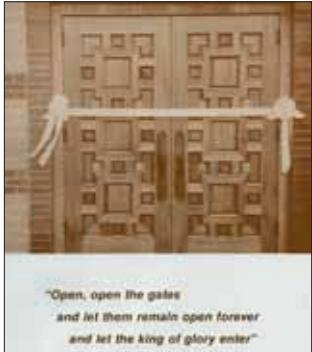
Ο άνθρωπος που οργάνωσε την ορθόδοξη εκκλησία στην Αμερική ήταν ο Αρχιεπίσκοπος Μελέτιος Μεταξάκης, που ήρθε από την Ελλάδα το 1918 για το σκοπό αυτό. Στη δεύτερη επίσκεψή του το 1921 οργάνωσε το πρώτο Κληρικο-Λαϊκό Συνέδριο, όπου αποφασίστηκε από τους συνέδρους η ίδρυση της Ελληνικής Ορθόδοξης Αρχιεπισκοπής Βορείου και Νοτίου Αμερικής, με γραφεία στην Αστόρια της Νέας Υόρκης.

Η Αρχιεπισκοπή αναγνωρίστηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως το έτος 1922.

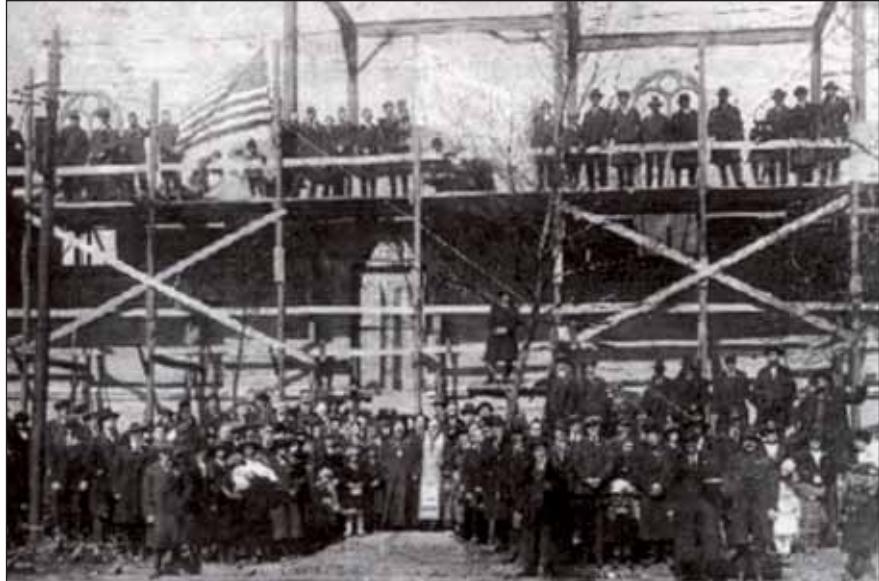
*Οι συνεδριάσεις για θέματα των εκκλησιών ήταν και είναι απαραίτητες.
Στη φωτογραφία βλέπουμε μια εκκλησιαστική συνέλευση
των ελληνισμού της Αμερικής.*

Το κτίσιμο και η λειτουργία των ορθόδοξων εκκλησιών στηρίζεται στις δωρεές και την αγάπη των ομογενών για τη διατήρηση της θρησκευτικής παράδοσης. Οι Ελληνοαμερικανοί αισθάνονται περήφανοι κάθε φορά που γίνονται τα εγκαίνια («θυρανοίξια») μιας νέας εκκλησίας.

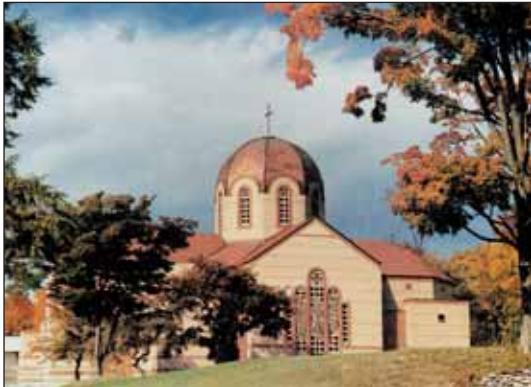

"Open, open the gates
and let them remain open forever
and let the king of glory enter"

Στις φωτογραφίες φαίνεται καθαρά η εορταστική ατμόσφαιρα στο χτίσιμο των εκκλησιών.

Στα χρόνια που πέρασαν πέντε
Αρχιεπίσκοποι υπηρέτησαν στην
Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Αυτοί ήταν:
ο Αλέξανδρος, ο Αθηναγόρας, ο Μιχαήλ,
ο Ιάκωβος, ο Σπυρίδων και τώρα
ο Δημήτριος. Από το 1922 μέχρι σήμερα
η εκκλησία έπαιξε και παίζει βασικό ρόλο
στην πρόσδοτο του Ελληνισμού της Αμερικής.

Ένα από τα έργα του Αρχιεπισκόπου
Αθηναγόρα ήταν η ίδρυση της Θεολογικής
Σχολής στο Pomfret της Πολιτείας
Connecticut, που αργότερα μεταφέρθηκε στο
Brookline της Πολιτείας Massachusetts. Εκεί
σπούδαζαν ιερείς για τις ανάγκες των
εκκλησιών, βιοθώντας έτσι στη σωστή
ανάπτυξη και οργάνωση της εκκλησίας, ώστε
η Ορθοδοξία να γίνει μια από τις πιο γνωστές
θρησκείες στην Αμερική. Επίσης, ίδρυσε την
Ακαδημία του Αγίου Βασιλείου στο Garrison
της Νέας Υόρκης, για την εκπαίδευση
δασκάλων για τα ελληνικά σχολεία της
Αμερικής.

Δύο από τους Αρχιεπισκόπους της Αμερικής.
Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηναγόρας (επάνω) που
έγινε Οικουμενικός Πατριάρχης και ο
Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος (δεξιά) που ποίμανε
για πολλά χρόνια την ελληνορθόδοξη εκκλησία
της Αμερικής.

Από τη δεκαετία του 1920, η εκκλησία είναι η καρδιά και η ψυχή του ελληνισμού της Αμερικής και προσπαθεί να βοηθήσει, να οργανώσει και να στηρίξει τη ζωή του Έλληνα μετανάστη. Πρώτη φροντίδα, η ίδρυση καθηγητικών σχολείων, ώστε τα παιδιά όχι μόνο να πηγαίνουν στην εκκλησία, αλλά να μαθαίνουν για την ορθόδοξη πίστη και τον ελληνικό πολιτισμό. Η οργάνωση των ιεροπαίδων, που βοηθούν τον ιερέα στο ιερό, φέρνει ολόκληρη την οικογένεια στην εκκλησία. Η ίδρυση της Φιλόπτωχου Αδελφότητας σε κάθε εκκλησία, βοηθά παντού όσους έχουν ανάγκη. Αποτέλεσμα αυτών των ενεργειών είναι και η ίδρυση γηροκομείων και ορφανοτροφείων.

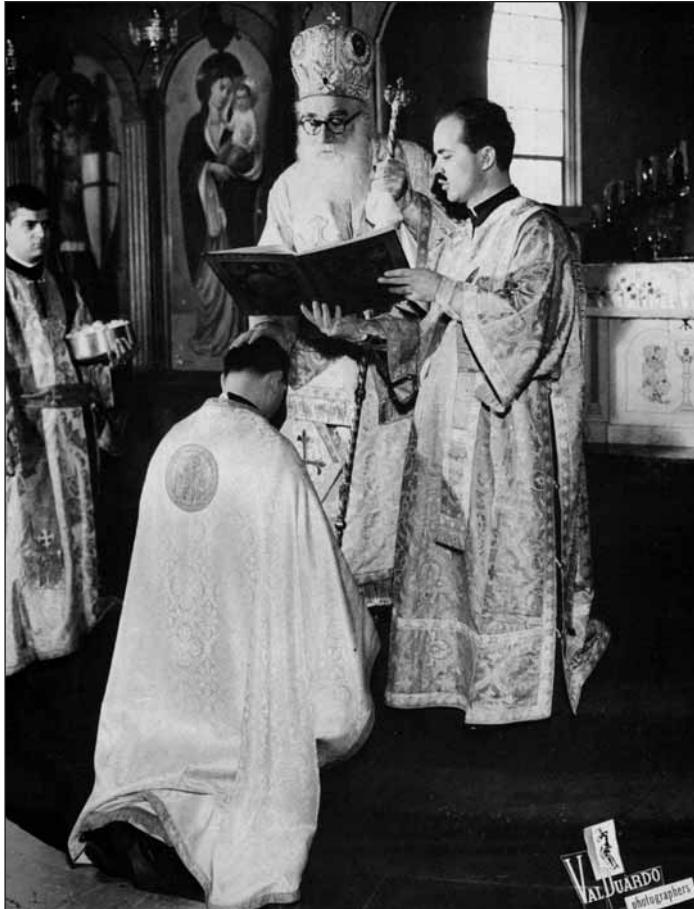
Ο επίσκοπος Καβάδας, καθηγητής και κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής στο Pomfret, CT.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηναγόρας ίδρυσε τη Θεολογική σχολή για ιερείς στο Pomfret, CT.

Φοιτητές και καθηγητές της Θεολογικής σχολής Pomfret, CT.

Ο τότε Αρχιεπίσκοπος Μιχαήλ χειροτονεί έναν ιερέα.
Η χειροτονία είναι μια μεγάλη τελετή στην εκκλησία.

Σιγά, σιγά η εκκλησία έγινε το κέντρο κάθε δραστηριότητας του ελληνισμού, ειδικά την εποχή που Αρχιεπίσκοποι ήταν ο Αθηναγόρας και ο Ιάκωβος. Ο ελληνισμός και η ορθοδοξία απέκτησαν κύρος στα μάτια του αμερικανικού λαού. Η οργάνωση σε διάφορες Επισκοπές έφερε καλύτερα αποτελέσματα στη διοίκηση του ελληνισμού.

Η κάθε εκκλησία έγινε το κέντρο όλων των δραστηριοτήτων των Ελλήνων. Η εκκλησία έκανε συγκεντρώσεις, ετήσια πανηγύρια και γιορτές, τόσο για τη διασκέδαση των Ελλήνων, όσο και για τη συγκέντρωση χρημάτων για έργα της κοινότητας και της εκκλησίας.

Η Φιλόπτωχος
Αδελφότητα βοήθησε
και βοηθά εδώ και
στην Ελλάδα όσους
έχουν ανάγκες. Ο
ιερέας της ενορίας
είναι η ψυχή και η
καρδιά της
Φιλοπτώχου
Αδελφότητας.

Η ομογένεια συμμετέχει στη θρησκευτική λατρεία. Οι γονείς επιθυμούν να δουν τα παιδιά τους ντυμένα ιερόπαιδα, «Altar Boys», και να προσφέρουν στην εκκλησία και στην κοινότητα. Οι μεγαλύτεροι συμμετέχουν στις ακολουθίες της εκκλησίας οργανώνοντας χορωδίες. Η χορωδία δίνει ξεχωριστή ομορφιά στη λειτουργία και σε κάθε γιορτή στην εκκλησία.

Τα ιερόπαιδα, «Altar Boys», στο ιερό της εκκλησίας.

Η φωτογραφία δείχνει τη χορωδία με τον ιερέα και τον τότε Αρχιεπίσκοπο Αθηναγόρα, πουν γίνει Πατριάρχης.

Το κατηχητικό σχολείο είναι ένα από τα σημαντικά έργα της εκκλησίας. Εκεί τα παιδιά συμμετέχουν στη λατρεία, μαθαίνουν για την ορθόδοξη παράδοση και γνωρίζουν την ελληνική κληρονομιά.

Η ελληνική ομογένεια οργανωμένη σε εκκλησιαστικές κοινότητες έχει προσφέρει αρκετά στην αμερικανική κοινωνία. Η προσφορά αυτή αναγνωρίζεται και από την επίσημη κυβέρνηση των Η.Π.Α. Γι' αυτό σε κάθε εκδήλωση των ελληνικών κοινοτήτων οι αμερικανικες αρχές συμμετέχουν ενεργά.

THE WHITE HOUSE
WASHINGTON
July 10, 1991

I am pleased to extend warm greetings and congratulations to all those gathered for the consecration ceremonies for the Prophet Elias Greek Orthodox Church. My special greetings to my good friend, His Eminence, Archbishop Iakovos.

Throughout the history of the United States, faith in God has shaped our understanding of the rights of individuals and guided our efforts to build a truly free and just Nation. Our churches, as guardians of that faith, help to form our national conscience. Your celebration not only reaffirms the importance of religious institutions in American life but also serves as a vivid reminder of the many blessings God has given us. May your congregation continue to grow and prosper as it makes its own unique contribution to our Nation's legacy of religious freedom.

Barbara joins me in sending best wishes for a memorable and enjoyable event. God bless you.

George H.W. Bush

Επιστολή-μήνυμα του τότε προέδρου George Bush, με αφορμή τα εγκαίνια της ελληνορθόδοξης εκκλησίας του Προφήτη Ηλία.

Ἡ Εκκλησία των Αγίων Θεοδώρων βραβεύει δραστήρια και ενεργά μέλη της κοινότητας.

Η εκκλησία πρωτοστατεί στους εορτασμούς των εθνικών μας επετείων.

Η εκκλησία των Αγίων Θεοδώρων
υποδέχεται τον Αρχιεπίσκοπο Σπυρίδωνα για τον εορτασμό
των 25ων γενεθλίων της.

Η οργάνωση των ομογενών

Ανάμεσα σε άλλα χαρακτηριστικά, οι Έλληνες διακρίνονται για τη δημιουργία διαφόρων οργανώσεων, όπως σωματεία, πολιτιστικούς και τοπικούς συλλόγους και κοινότητες. Απ' όλες τις οργανώσεις ξεχωρίζουν οι εκκλησιαστικές κοινότητες. Όπως στα χωριά μας και στις γειτονιές μας στην Ελλάδα μαζεύονταν οι Έλληνες για να συζητήσουν τα προβλήματά τους, έτσι και στην Αμερική αναζήτησαν τους χώρους για να διατηρήσουν την κοινοτική τους ζωή σα μια μεγαλύτερη οικογένεια. Στην Ελλάδα μαζεύονταν στην πλατεία του χωριού ή στο προαύλιο του σχολείου.

Φωτογραφία από γενική συνέλευση.

Η δημοκρατία γεννήθηκε στην αρχαία Ελλάδα. Κάθε Έλληνας και Ελληνίδα οφείλουν να σέβονται και να τηρούν τους δημοκρατικούς θεσμούς και τους νόμους, είτε στην Ελλάδα είτε στις Η.Π.Α.

Οι ελληνικές κοινότητες φροντίζουν τα ελληνόπουλα της Αμερικής να ξέρουν την ελληνική ιστορία.

Στη φωτογραφία, ελληνόπουλα του Cleveland του Ohio γιορτάζουν το 1930 την επέτειο της 25ης Μαρτίου 1821.

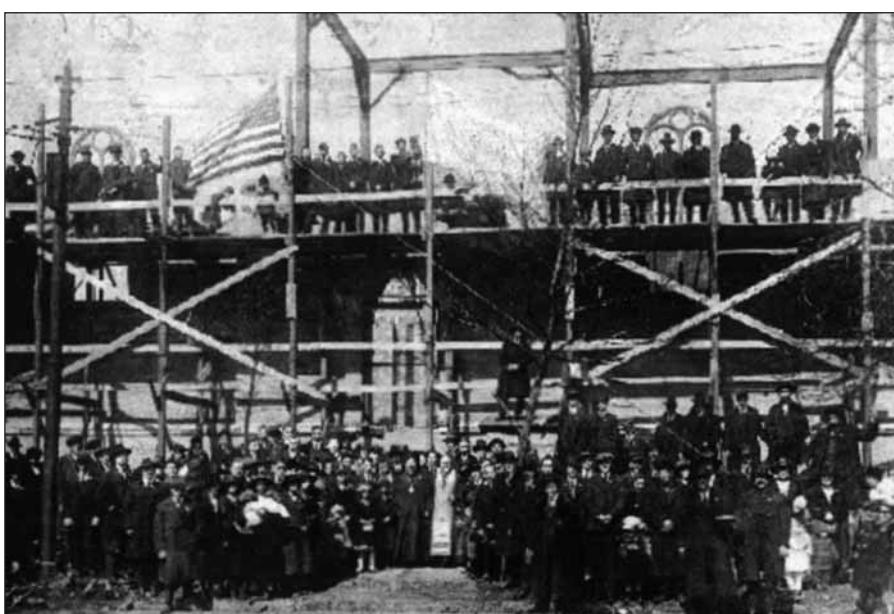

Οι Έλληνες μετανάστες στην αρχή μαζεύονταν σε καφενεία μα σιγά-σιγά έχτισαν εκκλησίες, σχολεία και κοινωνικά κέντρα για να απασχολούνται τις ελεύθερες ώρες τους.

Στην αρχή τα καφενεία έγιναν κέντρα συνάντησης και συζήτησης των Ελλήνων μεταναστών.

Οι κοινότητες των Ελλήνων «φτιάχνουν άλλο γαλαξία» λέει ο μουσικός Διονύσης Σαββόπουλος κι αυτό έγινε πραγματικότητα στην Αμερική. Όπου υπάρχουν Έλληνες υπάρχει και μια ελληνική εκκλησιαστική κοινότητα από την Αλάσκα έως τη Χαβάη κι από την Καλιφόρνια έως τη Μασσαχουσέτη. Καθώς οι περισσότεροι Έλληνες είναι ορθόδοξοι, αυτές οι εκκλησίες είναι ελληνο-ορθόδοξες. Μέσα στις κοινότητες οι Έλληνες βαφτίζονται, παντρεύονται, χορεύουν στα πανηγύρια και στις ελληνικές εθνικές γιορτές, μαθαίνουν Ελληνικά. Παραμένουν έτσι Έλληνες, απολαμβάνοντας τη ζωή τους ως Αμερικανοί.

To χτίσιμο της εκκλησίας της Αναλήψεως στο Cleveland του Ohio (1915).

Σύνθεση μιας κοινότητας στην Αμερική:

Μέλη της κοινότητας είναι εκείνοι που πληρώνουν την εισφορά τους και είναι Χριστιανοί Ορθόδοξοι.

Ο Πρόεδρος είναι εκείνος που εκλέγεται από το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Ο Ιερατικός Προϊστάμενος είναι ο ιερέας που διορίζεται στην κοινότητα από την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Τα καθήκοντά του είναι εκκλησιαστικά, αλλά και κοινοτικά.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο εκλέγεται από τα μέλη για να ρυθμίζει τα ζητήματα της κοινότητας.

Η Σχολική Επιτροπή αποτελείται από τα μέλη της κοινότητας που ρυθμίζουν τα ζητήματα των σχολείων της κοινότητας.

Η Φιλόπτωχος Αδελφότητα αποτελείται από γυναίκες που συνήθωσαν να διανεμούν χρήματα για φτωχούς, ορφανά, σχολεία, κ.λπ.

Τα παιδιά των ελληνικών σχολείων ετοιμάζουν δέματα.

Οι Κοινότητες της Αμερικής βοηθούσαν την πατρίδα κατά τη διάρκεια των δύο παγκοσμίων πολέμων. Στη φωτογραφία το πλοίο Sicilia που μεταφέρει υλικό στην Ελλάδα.

To Ιαπωνικό "SICILIA" θέλειν πρόσθιον. Θέραπειν και άλλα είδη των πανεπιστημίων και GREEK WAR RELIEF και Ελληνικά αγάρια καταστήματα στην Ελλάδα. Το "SICILIA" έφερε

Η GOYA αποτελείται από τους νέους και τις νέες της κοινότητας που είναι στη σχολική τους ηλικία. Διοργανώνει αθλητικές δραστηριότητες και συζητήσεις.

Η YAL αποτελείται από τους νέους και τις νέες της κοινότητας μετά τη σχολική τους ηλικία.

Φωτογραφία από το φεστιβάλ της εκκλησίας των Αγίων Στεφάνου και την πολιτιστική της δραστηριότητα.

Ελληνικό μαγαζί στην Αμερική.

Οι Έλληνες της κοινότητας των Αγίων Θεοδώρων γιορτάζουν το Πάσχα με χορούς και με σουβλιστά αρνιά.

Η ανάγκη για μόρφωση

Ο ελληνικός λαός ήταν πάντα ανήσυχος και δημιουργικός. Από τα αρχαία χρόνια οι Έλληνες αναζητούσαν να βρουν καλύτερους τόπους, καλύτερη τύχη. Εκείνο όμως που δεν ξεχνούσαν στις καινούργιες χώρες που πήγαιναν να ζήσουν ήταν η θρησκεία και η γλώσσα.

Από τις πρώτες φροντίδες των Ελλήνων μεταναστών ήταν να χτίσουν ελληνικά σχολεία, ακολουθώντας τις οδηγίες του Ισοκράτη, του Κοσμά του Αιτωλού και του Κωστή Παλαμά. Οι Έλληνες ήξεραν ότι το σχολείο είναι η ψυχή και το μέλλον τους.

Αυτός ήταν ένας τρόπος να μείνουν ενωμένοι και να μην ξεχάσουν τη θρησκεία, τη γλώσσα, τον πολιτισμό και την ιστορία τους.

Ιστορικό του πρώτου ελληνικού σχολείου στις ΗΠΑ

Η πρώτη ομαδική αποδημία Ελλήνων στις Η.Π.Α. έγινε στα 1768, όταν περίπου 400 Έλληνες, κυρίως από τη Μάνη και τα νησιά ήρθαν στην περιοχή που σήμερα

Το αρχαιότερο ξύλινο σχολικό κτίριο στις ΗΠΑ.

ονομάζεται Νέα Σμύρνη της Φλόριδας, μαζί με άλλους 1.100 εποίκους. Τους έφερε ο Σκωτσέζος γιατρός Andrew Turnbull, του οποίου η γυναίκα Maria Gracia, ήταν κόρη Έλληνα εμπόρου από τη Σμύρνη της Μ. Ασίας. Προς τιμήν της έδωσε και την ονομασία New Smyrna στην αποικία.

Την άνοιξη του 1776 οι Έλληνες και οι άλλοι μετανάστες-άποικοι, που είχαν επιζήσει, μετακινήθηκαν και εγκαταστάθηκαν 70 μίλια βορειότερα στο St. Augustine.

Εδώ σώζεται το σπίτι του Ιωάννη Γιαννόπουλου, που ήταν μαραγκός στο επάγγελμα, αλλά

διακρίθηκε περισσότερο ως δάσκαλος και χρησιμοποίησε το σπίτι του ως σχολείο, το οποίο είναι από τα ιστορικά κτίρια που επισκέπτονται όσοι περνούν από τον Άγιο Ανγελούστινο. Είναι το αρχαιότερο σχολικό κτίριο που σώζεται στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Στην πολιτεία της Νέας Υόρκης το παλαιότερο ελληνικό σχολείο είναι το Ελληνοαμερικάνικο Ινστιτούτο του Μπρόνξ.

Η ελληνική εκκλησία και το ελληνικό σχολείο στην Αμερική είναι στενά δεμένα μεταξύ τους. Η κοινότητα είναι ο κυριότερος φορέας των σχολείων της Αμερικής. Από τις 550 κοινότητες οι 300 περίπου έχουν σχολεία απογευματινά. Ο αριθμός των μαθητών είναι περίπου 30.000.

Στα σχολεία αυτά οι μαθητές πηγαίνουν το απόγευμα για να μάθουν ελληνική γλώσσα, ιστορία, θρησκευτικά και ελληνικό πολιτισμό. Το απογευματινό σχολείο είναι αρκετά

κουραστικό, γιατί τα παιδιά είναι υποχρεωμένα να πάνε το πρωί στο δημόσιο σχολείο και το απόγευμα στο ελληνικό.

Μαθητές στο Κλήβελαντ τον Οχάιο το 1927 γιορτάζουν την επέτειο της 25ης Μαρτίου φορώντας εθνικές στολές.

Σε μερικά μέρη της Αμερικής υπάρχουν τα Σαββατιανά σχολεία που λειτουργούν κάθε Σάββατο πρωί. Αυτά τα σχολεία είναι πιο ευχάριστα και ξεκούραστα για τα παιδιά.

Οι μαθητές στα ελληνικά σχολεία εκτός από τη γλώσσα και τον πολιτισμό μαθαίνουν ακόμη ελληνικό θέατρο και χορό.

Τάξη των ημερήσιου σχολείου «Β. Σπυρόπουλος» της κοινότητας Αγ. Νικολάου στο Φλάσιγκ της Νέας Υόρκης.

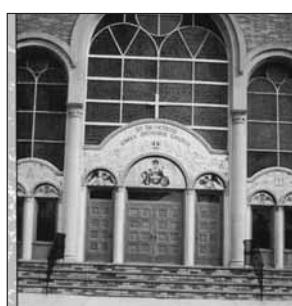
Εκτός από τα απογευματινά υπάρχουν και τα ημερήσια σχολεία. Σ'όλη την Αμερική υπάρχουν 22 ημερήσια σχολεία που έχουν περίπου 4.500 μαθητές. Τα παιδιά αυτά αντί να πάνε στο αμερικανικό σχολείο, πηγαίνουν στο ημερήσιο ελληνικό σχολείο, στο οποίο διδάσκονται όλα τα μαθήματα του αμερικανικού σχολείου και επιπλέον την ελληνική γλώσσα, ιστορία και πολιτισμό.

Θεμελίωση ημερήσιου σχολείου
«Σ. Έλληνας» στο Brooklyn της Νέας
Йόρκης, το έτος 1965.

Εκτός από τα σχολεία των κοινοτήτων, λειτουργούν στις Η.Π.Α. και ιδιωτικά απογευματινά σχολεία, όπως αυτό στο Σικάγο.

'Ενα από τα δύο πλήρη ημερήσια γυμνασία/λύκεια στις Η.Π.Α είναι τον Αγίου Δημητρίου στη Jamaica, N.Y. Του έχει δοθεί η ονομασία «Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος» προς τιμήν του π. Αρχιεπισκόπου B. και N. Αμερικής.

ARCHBISHOP
IAKOVOS
HIGH SCHOOL
1998

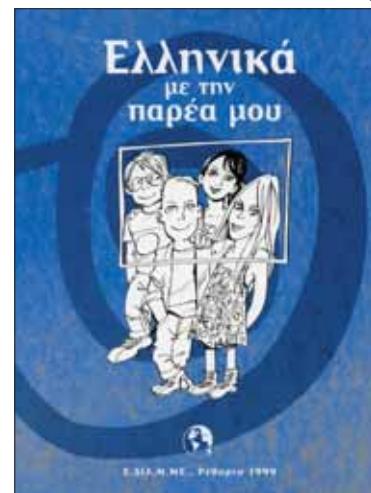
Σε κάθε κοινότητα υπάρχει η Σχολική Επιτροπή, η οποία διορίζει τους δασκάλους, φτιάχνει τα σχολικά προγράμματα, φροντίζει για τα έσοδα και έξοδα. Αγοράζει επίσης τα βιβλία και ό,τι άλλο χρειάζονται τα σχολεία.

Ο Σύλλογος Γονέων και Δασκάλων (P.T.O.), παίζει μεγάλο ρόλο στην καλή λειτουργία των σχολείων.

Τα βιβλία τα οποία διδάσκονται οι μαθητές είναι διάφορα. Άλλα είναι γραμμένα στην Αμερική άλλα στην Ελλάδα, και άλλα με τη συνεργασία ομάδων από την Ελλάδα και την Αμερική.

Μαθητές της Γ' τάξης των σχολείων του Καθεδρικού της Νέας Υόρκης. Ιδρύθηκε το 1949. Αρχίζει με το νηπιαγωγείο και τελειώνει με την όγδοη τάξη. Φοιτούν 97 παιδιά.

Βιβλία που γράφτηκαν στο Ε.ΔΙ.Α.Μ.Μ.Ε. του Πανεπιστημίου Κρήτης, για την εμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

Οι δάσκαλοι που διδάσκουν στα ελληνικά σχολεία έχουν σπουδάσει στην Ελλάδα ή σε αμερικάνικα πανεπιστήμια και διδάσκουν την ελληνική γλώσσα, ιστορία και πολιτισμό.

Οι μαθητές των ελληνικών σχολείων προέρχονται από Έλληνες γονείς πρώτης, δεύτερης, τρίτης και τέταρτης γενιάς. Μερικοί είναι από μικτούς γάμους. Η ελληνική γλώσσα διδάσκεται και ως ξένη σε αμερικάνικα δημόσια σχολεία. Εκεί φοιτούν και μαθητές που δεν είναι ελληνικής καταγωγής.

Όπου δεν υπάρχουν ημερήσια κοινοτικά σχολεία, τα παιδιά των Ελλήνων φοιτούν στα δημόσια. Το απόγευμα πηγαίνουν στο ελληνικό σχολείο της εκκλησίας. Στα δημόσια σχολεία τα ελληνόπουλα συνάντησαν δυσκολίες τους πρώτους μήνες που ήρθαν από την Ελλάδα. Αυτό συνέβη και στον πολύ γνωστό σήμερα συγγραφέα Nicholas Gage (Νίκος Γκατζογιάννης) που βλέπεις, δίπλα, στη φωτογραφία. Διάβασε μια προσωπική του εμπειρία που δείχνει τη δύναμη της θέλησης και την αυτοπεποίθηση που είχαν τα παιδιά των μεταναστών. Όλες αυτές οι δυσκολίες δεν εμπόδισαν τους Έλληνες μαθητές να ξεχωρίσουν και να φτάσουν πολύ ψηλά, όπως ο γνωστός ελληνοαμερικανός συγγραφέας.

My Journey to America
By Nicholas Gage (Νίκος Γκατζογιάνης)

In 1949 when I was nine-years-old, I boarded a converted troop ship with my three sisters in the Greek port of Piraeus to sail to America. We had fled on foot from our war-torn mountain village in Epirus after the murder of our mother, and we were headed to America to make a new life with a father I had never met, who lived in a place called Worcester, Mass.

1919, working first in a factory, then as a produce peddler. Although Greeks now have the highest level of education of any ethnic group, and the second highest per capita income, they were not welcome at the beginning of the century when my father arrived in America. Some newspapers in this country called them «the scum of Europe,» «a vicious element unfit for citizenship,» and «ignorant, depraved and brutal foreigners.»

But it's been difficult for every immigrant group and continues so today, as Latin Americans and Asians flock to this country, living as my father did with his fellow immigrants, crowded ten to a room, working at the most menial jobs while encouraging their children to make the most of America's fabled opportunities. They know that the magic carpet to its riches is education.

It wasn't that different in 1949 when father enrolled me and my 11-year-old sister Fotini in Greendale Elementary School in Worcester, as I recount in my latest book, A Place for Us\$. I had memorized how to count in English—the only words I knew. When we were taken into the principal's office I jumped up at every opportunity and shouted \$onetwothreefourfivesixseveneighthnineten. I thought I had really made a good impression when we were led into a classroom filled with adolescents who towered over us. But when I saw how these older students struggled to speak or to write a simple word on the blackboard, I realized we had been placed in a class for retarded children. As the truth began to sink in, I turned to my sister and said, \$Fotini, these kinds aren't normal!\$ Of course they're not normal, she replied as if stating the obvious. \$They're Americans.\$

My sister and I learned English, of course, even though we were placed with the retarded because there was no accommodation at our school for children who did not speak English. My sympathetic teacher was more supportive than any teachers I had encountered in Greece. Later in junior high another teacher, Marjorie Hurd, who taught English and advised the student newspaper, showed me the power of the written word .

Οι λόγοι που οι Έλληνες γονείς θέλουν τα παιδιά τους να μάθουν Ελληνικά είναι για να διατηρήσουν την ταυτότητά τους. Επίσης, τα παιδιά τους βρίσκονται σε ελληνικό περιβάλλον, με άλλα «ελληνόπουλα» και έτσι κάνουν φιλίες.

Το μεγαλύτερο πλήρες ελληνικό σχολείο στην Αμερική είναι το σχολείο του Αγ. Δημητρίου στην Αστόρια της Νέας Υόρκης. Συγκεντρώνει πάνω από 650 μαθητές στο νηπιαγωγείο - δημοτικό - γυμνάσιο - λύκειο.

Σήμερα είναι το μοναδικό πλήρες ελληνικό λύκειο που λειτουργεί στην Αμερική.

**Άννα Σακαλή 1/12/00
Τι ωφελήθηκα από το Ελληνικό Σχολείο**

Ζώντας μέσα σε αυτό το περιβάλλον ομολογώ ότι αυτά που μου έχει προσφέρει είναι απερίγραπτα. Λιγότερο το ζεστό περιβάλλον κυρίως πριν μπω στο δέμα για τις πνευματικές γνώσεις που μου έχει προσφέρει πρέπει να σας εξηγήσω σε πιο με ωφέλησε σαν άνδρωπο. Το σχολείο αυτό συνεισέφερε στην διαμόρφωση του χαρακτήρα μου. Δεν δα ήμουν ο άνδρωπος που είμαι σήμερα.

Μέσα σε αυτό το περιβάλλον αισθάνθηκα την αγάπη την ζεστασία και την φίλια που χρειάζεται κάποιος κυρίως στα χρόνια της παιδικής του ηλικίας διόπι από εκεί παίρνει τις βάσεις του Πιστεύω ότι σε άλλο σχολείο δεν δα είχα αυτή την ευκαιρία να συνδεθώ όχι μόνο με τους μαθητές αλλά και με τους καθηγητές πράγμα που είναι πολύ σπάνιο σε ένα σχολείο.

Έχω μάθει να βάζω στόχους και να συνεχίζω να αγωνίζομαι μέχρι να πετύχω. Στο Λύκειο Λύγιου Δημητρίου Λαστόριας σου δίνουνε την δύναμη λέγοντας και πιστεύοντας πως δα πετύχεις και για να πετύχεις σε αυτή την ζωή πρέπει να έχεις κάποιον να σου συψηφαστέκεται.

Στο δέμα που αφορά τις πνευματικές γνώσεις γνώρισα τόσα πολλά πράγματα διαβάζοντας. Κι όπως όλοι ξέρουμε, η γνώση είναι δύναμη. Λιγότερο το σχολείο μ' έχει διδάξει την δρησκεία μου και κυρίως την εδνική μου ταυτότητα μέσα από την ιστορία και μέσα από διάφορες παραστάσεις που πάρινουμε μέρος μέσα στο σχολείο μας. Λιγά δεν με μόρφωσαν απλά πνευματικά αλλά και κοινωνικά.

Έμαι πολύ υπερήφανη και ευχαριστημένη που οι γονείς μου με έστειλαν στον «Άγιο Δημήτριο». Γιατί άλλα παιδιά, ενώ είναι Έλληνες δεν ξέρουν την γλώσσα ούτε την ιστορία μας. Για εμένα αυτό δεν σημαίνει Έλληνας. Έλληνας είναι αυτός που ξέρει την γλώσσα και την ιστορία του και δεν χάνει την εδνικότητα του. Είναι αδικία να μη μπορούνε τα παιδιά να μαθαίνουν μια τόσο όμορφη κι ανεπανάληπτη γλωσσά όπως η Ελληνική.

Τώρα φεύγοντας για το πανεπιστήμιο είμαστε όλοι έτοιμοι για να αντιμετωπίσουμε την κοινωνία καλύτερα. Έμαστε έτοιμοι να βάλουμε καινούργιους στόχους και να γνωρίσουμε καινούργιο περιβάλλον, αλλά αυτά που έχουμε μάθει στον Άγιο Δημήτριο και οι άνδρωποι που έχουμε γνωρίσει δεν δα σβήσουν ποτέ, διόπι το σχολείο αυτό είναι υπεύθυνο και για το που βρισκόμαστε τώρα και για την μελλοντική μας επιτυχία.

Άννα Σακαλή, 1-12-2000

Μαθήτρια 12ης τάξης

Διάβασε τις σκέψεις μιας μαθήτριας της 12ης τάξης για το τι αισθάνεται για το σχολείο στο οποίο φοίτησε.

Ένας επιπλέον λόγος, που είναι και πρακτικός, είναι ότι οι μαθητές που γνωρίζουν καλά την ελληνική γλώσσα είχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να μπουν σε καλά αμερικανικα πανεπιστήμια. Όλα τα καλά πανεπιστήμια και κολέγια υποχρεώνουν τους σπουδαστές στα πρώτα δύο χρόνια να πάρουν μαθήματα που είναι συνήθως ελληνικού περιεχομένου. Πιστεύουν ότι είναι ανάγκη να μελετήσει κανείς τους αρχαίους Έλληνες, γιατί γνωρίζουν ότι οι οικείες του αμερικανικού πολιτισμού βρίσκονται στην αρχαία Ελλάδα. Ακόμη η ελληνική γλώσσα είναι χρήσιμη στο χώρο του εμπορίου, της ιατρικής, της τέχνης και της πολιτικής. Είναι γνωστό, ότι η αγγλική γλώσσα αποτελείται κυρίως από λατινικές και ελληνικές λέξεις.

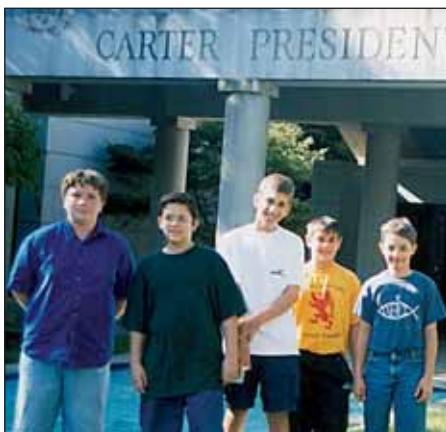
Οι περισσότεροι ελληνοαμερικανοί γονείς κάνουν μεγάλη προσπάθεια ώστε τα παιδιά τους να μάθουν την ελληνική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό.

Πηγαίνοντας κανείς στο ελληνικό σχολείο όχι μόνο μαθαίνει τη γλώσσα αλλά και τα ελληνικά ήθη και έθιμα. Στις σχολικές γιορτές, τόσο τις εθνικές όσο και τις θρησκευτικές, μαθαίνουν την ελληνική ιστορία και την ελληνορθόδοξη πίστη.

Τα ελληνοαμερικανόπουλα θέλουν να μάθουν την ελληνική γλώσσα όχι μόνο για να την μιλήσουν με τους φίλους τους, αλλά για να μιλήσουν στο σπίτι, με τους γονείς, με τον παππού και τη γιαγιά και ακόμη όταν επισκέπτονται την Ελλάδα.

Μια έρευνα δείχνει ότι 78.9% από τα παιδιά που ωραίθηκαν, δήλωσαν πως έχουν επισκεφτεί την Ελλάδα ή την Κύπρο.

Το ελληνικό κράτος έχει καταλάβει πόσο σημαντικό ρόλο παίζουν τα ελληνικά σχολεία που βρίσκονται όχι μόνο στην Αμερική αλλά και σ' όλα τα μέρη της γης. Γι' αυτό κάνει μεγάλες προσπάθειες να βελτιώσει και να κάνει τα σχολεία πιο σύγχρονα και πιο ευχάριστα για όσους θέλουν να μάθουν την ωραιότερη γλώσσα του κόσμου, την ελληνική. Γι' αυτό γράφει ειδικά βιβλία, επιμορφώνει τους δασκάλους και δίνει στα σχολεία κατάλληλο διδακτικό υλικό.

Ο επίτιμος πρόξενος Κύπρου Μιχάλης Μιχαηλίδης επαινεί τα παιδιά των απογευματινού σχολείου «Εναγγελισμός» στην Ατλάντα της Γεωργίας για το ωραίο πρόγραμμά τους.

Εορτασμός της 25ης Μαρτίου από τους μαθητές των σχολείου των Αγίων Νικολάου στη Φλώριδα.

Πιορτάζοντας την εθνική επέτειο.

Απαγγελία ποιημάτων από τους μαθητές του σχολείου «Άγιος Στέφανος» για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου.

Παραδοσιακοί χοροί για τον εορτασμό της 25ης Μαρτίου από τα παιδιά του σχολείου «Εναγγελισμός της Θεοτόκου».

Ο εορτασμός της 25ης Μαρτίου από τα παιδιά του απογευματινού σχολείου του Αγίου Γεωργίου στη Βηθεσδά του Μαίρυλαντ.

Χριστουγεννιάτικη γιορτή των απογευματινού σχολείου του Αγίου Γεωργίου της Βηθεσδά, Μαίρηλαντ.

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα από τα παιδιά του Ελληνορθόδοξου σχολείου της Φλόριδας.

Αναπαράσταση της γέννησης από τους μαθητές του σχολείου «Ευαγγελισμός της Θεοτόκου».

Χριστουγεννιάτικα κάλαντα.

Αποκριάτικη γιορτή από τα παιδιά του σχολείου «Ευαγγελισμός» στην Ατλάντα της Γεωργίας.

Τα παιδιά του σχολείου «Ευαγγελισμός» εύχονται σε όλους καλό καλοκαίρι, σε μια όμορφη γιορτή.

